

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 208/21
V Luxemburgu 23. novembra 2021

Rozsudok vo veci C-833/19 P
Rada/Hamas

Súdny dvor potvrdzuje akty Rady, ktorými ponechala Hamas na európskom zozname teroristických organizácií

Všeobecný súd nemal zrušiť ponechanie organizácie Hamas na tomto zozname z dôvodu, že Rada neoverila jednotlivé odôvodnenia týchto aktov prostredníctvom podpisu

Rozsudkom zo 4. septembra 2019, Hamas/Rada¹, Všeobecný súd v rámci žaloby o neplatnosť podanej na základe článku 263 ZFEÚ zrušil štyri akty Rady Európskej únie prijaté v roku 2018², ktorými Rada ponechala Hamas na zozname pripojenom k spoločnej pozícii 2001/931/SZBP. Hamas bol zapísaný ako organizácia zapojená do teroristických činov a z tohto dôvodu bol predmetom opatrení spočívajúcich v zmrazení finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov. Všeobecný súd zamietol sedem z ôsmich žalobných dôvodov, ktoré Hamas uviedol na účely spochybnenia jeho zápisu, a zrušil napadnuté akty v rozsahu, v akom sa týkali tejto organizácie z dôvodu chýbajúceho overenia zo strany Rady prostredníctvom podpisu odôvodnení týkajúcich sa týchto aktov, pričom tieto odôvodnenia boli uvedené v odlišných dokumentoch. Všeobecný súd v tejto súvislosti odkázal na požiadavku podpisu stanovenú v článku 297 ods. 2 prvom pododseku ZFEÚ, ako aj v článku 15 rokovacieho poriadku Rady.³

Veľká komora Súdneho dvora zrušila rozsudok Všeobecného súdu zo 4. septembra 2019. Rozhodla, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že odôvodnenia týkajúce sa ponechania Hamasu na zoznamoch pripojených k napadnutým aktom mali byť z rovnakého dôvodu ako tieto akty, ktoré obsahujú všeobecné odôvodnenie, podpísané predsedom a generálnym tajomníkom Rady. Okrem toho tieto odôvodnenia Rada prijala súčasne s uvedenými aktmi, ku ktorým boli neoddeliteľne pripojené, a ich autentickosť nebola platne spochybnená.

Posúdenie Súdny dvorom

Súdny dvor v prvom rade pripomína, že z rozsudku Komisia/BASF⁴, o ktorý sa Všeobecný súd opieral v napadnutom rozsudku, vyplýva, že vlastnoručný podpis aktu, najmä predsedu inštitúcie,

¹ Rozsudok zo 4. septembra 2019, Hamas/Rada ([T-308/18](#)).

² Rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/475 z 21. marca 2018, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2017/1426 (Ú. v. EÚ L 79, 2018, s. 26), vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/468 z 21. marca 2018, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2017/1420 (Ú. v. EÚ L 79, 2018, s. 7), rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/1084 z 30. júla 2018, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2018/475 (Ú. v. EÚ L 194, 2018, s. 144), a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/1071 z 30. júla 2018, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2018/468 (Ú. v. EÚ L 194, 2018, s. 23).

³ Podľa článku 15 rokovacieho poriadku Rady nazvaného „Podpisovanie aktov“: „Znenie aktov, ktoré prijali Európsky parlament a Rada v súlade s bežným legislatívnym postupom, ako aj znenie aktov, ktoré prijala Rada, podpisuje predseda vykonávajúci funkciu v čase ich prijatia a generálny tajomník. Generálny tajomník môže preniesť svoje podpisové právo na generálnych riaditeľov generálneho sekretariátu.“ [Rozhodnutie Rady 2009/937/EÚ z 1. decembra 2009, ktorým sa prijíma rokovací poriadok Rady (Ú. v. EÚ L 325, 2009, s. 35)].

⁴ Rozsudok z 15. júna 1994, Komisia/BASF a i. ([C-137/92 P](#)).

ktorá ho prijala, predstavuje prostriedok jeho overenia, ktorého cieľom je zabezpečiť právnu istotu tým, že text prijatý touto inštitúciou bude v jazykoch, v ktorých je jeho znenie záväzné, aj naďalej nemenný. Takéto overenie umožňuje v prípade spochybnenia overiť dokonalý súlad oznámených alebo uverejnených znení s týmto posledným uvedeným znením, a teda aj s vôľou jeho autora. V tomto rozsudku síce Súdny dvor pripomenul, že výrok a odôvodnenie rozhodnutia predstavujú neoddeliteľný celok, ale zároveň uviedol, že na rozdiel od rozhodnutia, o ktoré išlo v uvedenom rozsudku, sú sporné akty podpísané predsedom inštitúcie, ktorá ich prijala, teda Rady, a jej generálnym tajomníkom. Okrem toho tieto akty, tak ako boli uverejnené, obsahujú všeobecné odôvodnenie. Súdny dvor tiež uvádza, že v rozsudku Komisia/BASF nešlo o otázku, či celé odôvodnenie aktu musí byť overené prostredníctvom vlastnoručného podpisu, keď sa časť tohto odôvodnenia nachádza v osobitnom dokumente, ale o otázku nezhody medzi samotným znením rozhodnutia prijatého jeho autorom a znením toho istého rozhodnutia, ako bolo uverejnené a oznámené. Vzhľadom na tieto rôzne skutočnosti nemožno úvahy Súdneho dvora v rozsudku Komisia/BASF uplatniť na prejednávajúcu vec.

V druhom rade Súdny dvor pripomína svoju judikatúru, podľa ktorej akty stanovujúce reštriktívne opatrenia, akými sú sporné akty, majú osobitnú povahu, keďže sa podobajú na všeobecne záväzné akty a sú určené určitej všeobecne a abstraktne vymedzenej kategórii adresátov, a zároveň predstavujú súbor individuálnych rozhodnutí voči osobám a subjektom, ktorých mená a názvy sú uvedené na zoznamoch uvedených v ich prílohách. Z pravidla stanoveného v článku 297 ods. 2 prvom pododseku ZFEÚ vyplýva, že také akty, akými sú sporné akty, ktoré predstavujú nelegislatívne akty prijaté buď vo forme nariadení alebo rozhodnutí, ktoré neuvádzajú, komu sú určené, musia byť podpísané predsedom Rady, keďže sa podobajú na všeobecne záväzné akty v zmysle tejto judikatúry. Naopak, v rozsahu, v akom sa sporné akty podobajú na súbor individuálnych rozhodnutí, nepodliehajú takej povinnosti podpisu, ale len oznamovacej povinnosti vyplývajúcej z článku 297 ods. 2 tretieho pododseku. Tak je to aj v prípade odôvodnení pripojených k sporným aktom a oznámených Hamasu, ktoré nesúvisia so všeobecnou povahou týchto aktov, ale súvisia s aspektom, ktorý ich pripodobňuje súboru individuálnych rozhodnutí. Predseda Rady teda okrem aktu obsahujúceho všeobecné odôvodnenie reštriktívnych opatrení nemusí podpísať aj individuálne odôvodnenie týkajúce sa takého aktu. Stačí, aby toto odôvodnenie bolo overené inými spôsobmi.

Podľa Súdneho dvora vedie výklad článku 15 rokovacieho poriadku Rady k rovnakému riešeniu. Vzhľadom na to, že tento článok sa musí vykladať na základe relevantných ustanovení Zmluvy, nemožno ho vykladať v tom zmysle, že ukladá predsedovi a generálnemu tajomníkovi tejto inštitúcie prísnejšiu požiadavku podpisu, než je požiadavka vyplývajúca z článku 297 ods. 2 prvého pododseku ZFEÚ. Súdny dvor zdôrazňuje, že takúto formálnu náležitosť podpisovať individuálne odôvodnenie nemožno vyvodiť ani z povinnosti odôvodnenia stanovenej v článku 296 ZFEÚ. Požiadavky vyplývajúce z tejto náležitosti nemožno zamieňať s požiadavkami týkajúcimi sa overenia aktu Únie, keďže preskúmanie dodržania tejto poslednej uvedenej požiadavky predchádza akémukoľvek inému preskúmaniu tohto aktu. Súdny dvor tak rozhodol, že prvý odvolací dôvod je dôvodný a zrušil rozsudok Všeobecného súdu.

Keďže stav konania dovoľuje v súlade s článkom 61 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora rozhodnúť vo veci, Súdny dvor v treťom rade konštatoval, že Rada predložila dokumenty preukazujúce, že odôvodnenia boli prijaté súčasne so spornými aktmi podpísanými predsedom a generálnym tajomníkom Rady, ku ktorým boli neoddeliteľne pripojené, a že Hamas neuviedol žiadnu indíciu, ktorá by mohla spochybniť úplnú zhodu medzi znením odôvodnení, ktoré mu boli oznámené, a znením prijatým Radou. Keďže Hamas platne nespochybnil autentickosť dotknutých odôvodnení, Súdny dvor zamietol jeho žalobu v celom rozsahu.

UPOZORNENIE: Proti rozsudku alebo uzneseniu Všeobecného súdu je možné na Súdny dvor podať odvolanie, ktoré sa obmedzuje len na právne otázky. Odvolanie nemá odkladný účinok. Ak je prípustné a dôvodné, Súdny dvor zruší rozhodnutie Všeobecného súdu. Ak to stav konania dovoľuje, môže Súdny dvor vydať konečný rozsudok sám. V opačnom prípade vráti vec na rozhodnutie Všeobecnému súdu, ktorý je viazaný rozhodnutím, ktoré Súdny dvor vydal v rámci odvolacieho konania.

Úplné znenie rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499